

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تکبر

مؤلف: ازهری احمد محمود

مترجم: پدرام اندایش

نام کتاب: تکبر

مؤلف: ازهری احمد محمود

مترجم: پدرام اندایش

ناشر: بوکان - انتشارات

نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۶

چاپ: بوکان - رامان

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ریال

کلیه حقوق چاپ و نشر برای مؤلف محفوظ است.

فهرست

عنوان	صفحه
تکبر چیست؟.....	۳
کبریاء فقط برای الله تعالی به تنهایی است:.....	۱۱
تکبر داخل آتش جهنم میگرداند!.....	۱۴
راهی برای آن که از متکبران نباشی!.....	۱۹
کرامتی وجود ندارد مگر با تقوا.....	۲۱

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و ستایش برای الله تعالی است که در عظمت و کبریايش يکٲتا می‌باشد. علم او همه چیز را احاطه کرده است. و صلوات و سلام بر بهٲترین پیامبران و رسولان و بر آل و اصحابش که الگوی پرهیزگاران می‌باشند.

برادر مسلمانم! رستگاری انسان در دنیا و آخرت فقط وابسته به اعمال صالح می‌باشد... آن اعمال سرمایه‌ی وی هستند و اگر در آن زیان ببیند در همه چیز زیان دیده است!

اندازه‌ی استقامت شخص با استقامت قلبش محاسبه می‌شود؛ و این استقامت فقط با انجام طاعات و عادت کردن به آنها بدست می‌آید... و آن نوش دارویی برای جانها می‌باشد... و همچنین دارویی برای قلبها... همان گونه که عادت کردن به نافرمانی‌ها؛ سبب فساد قلب، و دور شدن آن از فضیلت‌ها می‌شود!

با اصلاح شدن قلب، بدن اصلاح می‌گردد... و آن نهایت

امری است که صالحان برای آن، اندیشه‌ی نیک را به کار می-گیرند؛ این عمل بزرگترین مشغولیت آنها می‌باشد و آن همان اصلاح قلبهایشان است!

اصلاح قلب فقط با پاک کردن آن، از مریضی‌های قلبی معنوی صورت می‌پذیرد و آن از بیماری‌های مادی قلب خطرناک‌تر است!

در خلال این صفحات، در برابر مریضی از مریضی‌های خطرناک قلب قرار می‌گیریم... و کسی که از آن سلامت بماند، به خیر بزرگی دست یافته است... آن بیماری، همان بیماری تکبر است، بیماری که قلبهای مریض به آن مبتلا می‌شود، قلبهایی که بهره‌ای از خیر نبرده‌اند!

تکبر چیست؟

برادر مسلمانم! تکبر؛ اخلاق نکوهیده‌ای است... اخلاقی که فقط انسان ذلیل دارای آن می‌باشد... همان انسان ذلیلی که از فضیلت‌ها تهی است!

اما تکبر چیست؟!

کفوی گفته است: «تکبر آن است که شخص خود را بزرگتر از دیگران ببیند».

انواع تکبر: تکبر سه نوع است:

(۱) تکبر داشتن نسبت به الله تعالی: آن زشت‌ترین نوع آن است و مثالهای آن، تکبرِ فرعون و نمرود می‌باشد و آن حالتی از تکبر است که آنان از این که بنده‌ی الله تعالی باشند، سر باز می‌زنند.

(۲) تکبر نسبت به رسول الله ﷺ: به این شکل که شخص متکبر را از گردان نهادن به امر وی، از روی تکبر، جهل و

عنادش باز می‌دارد، به مانند اعمالی که کافران مکه انجام دادند.

(۳) تکبر در مقابل بندگان، به این شکل که خودش را بزرگ ببیند و دیگران را حقیر بشمارد.

در این صفحات به نوع سوم پرداخته می‌شود، زیرا آن بیشتر از حالت‌های دیگر شیوع دارد...

برادر مسلمانم! آیا می‌دانی تکبر، اولین گناهی است که توسط آن از الله تعالی نافرمانی صورت گرفت؟!

یکی از پیشینیان گفته است: «اولین گناهی که از الله تعالی نافرمانی صورت می‌گیرد، تکبر است! الله تعالی می‌فرماید: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۳۴] (و وقتی به ملائک گفتیم که به آدم سجده کنند، آنها سجده کردند مگر ابلیس [و] ابا کرد و طلب تکبر نمود و از کافران شد).

آن همان بیماریِ تکبر است؛ امری که ابلیس از روی آن به

آدم عليه السلام سجده نکرد... در نتیجه با لعنت دائمی مجازات شد...
و تا ابد او را در آتش، به صورت دائمی قرار خواهد داد!
در عاقبت تکبر بنگریم؛ چگونه صاحب آن را هلاک می‌کند!
کسی که به کار خیر اشتیاق داشته باشد باید بداند؛ تکبر
باعث ناقص شدن عقل... و کودنی فکر می‌شود...
به همین دلیل علماء ابلیس را از جمله احمقان... و دارای
فکر ضعیف شمرده‌اند؛ زیرا او از فرمانبرداری امر الله تعالی سر
باز زد؛ و به آدم عليه السلام به بهانه‌ی آن که خلقت او بهتر از آن
است، سجده نکرد!

محمد بن حسین بن علی گفته است: «تکبر داخل قلب کسی
هرگز نمی‌شود، مگر آن که باعث کم شدن عقل او می‌شود و
مقدار [این کم شدن عقل] وابسته به میزان تکبر او می‌باشد،
اگر تکبر کم باشد، ناقص شدن عقل کم می‌باشد و اگر زیاد
باشد، ناقص کردن آن زیاد می‌شود!».

بدان ای کسی که توفیق یافته‌ای! تکبر همان چیزی است که

کسی که دارای آن است که خود را بزرگتر از دیگران می‌بیند؛ ولی در حقیقت بر خلاف آن است... و شخص متکبر خوار و ذلیل می‌باشد... و ذلیل خواهد بود که سعی می‌کند تا بالا رود و بر مخلوقات برتری یابد!

گفته‌اند: «تکبر نمی‌کند مگر شخص ذلیل و تواضع نمی‌کند، مگر شخص بزرگ».

عمر بن خطاب رضی الله عنه گفته است: «انسان وقتی تواضع پیدا می‌کند، الله حکمت او را افزایش می‌دهد و [به او از طرف الله تعالی] گفته می‌شود: نیکو شو! الله تو را نیکو می‌گرداند، و او در درون خودش کوچک است و در چشم مردم بزرگ می‌باشد، و وقتی تکبر صورت می‌گیرد، و شخص خود را به مانند کوه می‌بیند، الله او را در زمین پایمال می‌کند و گفته می‌شود: دور شو! الله تو را دور می‌کند! او در درون خودش بزرگ است و در چشم مردم حقیر می‌باشد تا جایی که از خوک نزد آنها حقیرتر می‌شود!».

برادر مسلمانم! تواضع کن... الله تعالى تو را بالا می‌برد... و تکبر نورز... چه بسا که تو را ضایع می‌گرداند! و کسی که الله تعالى او را ضایع کند، بالا برنده‌ای نخواهد داشت...

**** تکبر از اخلاق کافران است!! ****

برادر مسلمانم! تکبر از اخلاق مسلمان نیست و دانسته شده است که اولین کسی که از نافرمانان به این اخلاق مرتکب شد، همان ابلیس بود.

آن اخلاقی است که شیطان آن را دوست دارد؛ زیرا این اخلاق در دوستان و یاورانش شامل کافران و زورگویان وجود دارد!

نصر بن محمد سمرقندی گفته است: «بدان که تکبر از اخلاق کافران و فرعونها می‌باشد و تواضع از اخلاق پیامبران و صالحان؛ زیرا الله تعالى کافران را به تکبر توصیف نموده است و می‌فرماید: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ [الصافات: ۳۵] (آنان کسانی هستند که وقتی به

آنان گفته می‌شود: بگوئید: لا اله الا الله، طلب تکبر می‌نمایند).
 همچنین می‌فرماید: ﴿وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
 مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾
 [العنكبوت: ۳۹] (و قارون و فرعون و هامان [کسانی بودند که]
 موسی با دلایل روشن نزد آنها آمد و بر روی زمین تکبر نمودند و
 آنان از سبقت گیرندگان [از امر الله تعالی] نبودند).

می‌فرماید: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ
 جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰] (همانا کسانی که از عبادت من
 تکبر می‌ورزند به جهنم در حالی که خوار شده‌اند، داخل
 خواهند شد).

می‌فرماید: ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ [الزمر: ۷۲] (گفته می‌شود: به دربهای جهنم
 داخل شوید [و] در آن جاودان خواهید ماند، پس بد جایگاهی
 متکبران دارند).

می‌فرماید: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ [النحل: ۲۳] (همانا

او طلب تکبر کنندگان را دوست نمی‌دارد).

همچنین الله تعالى بندگان مؤمنش را به تواضع مدح می‌نماید و می‌فرماید: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ [الفرقان: ۶۳] (و بندگان [الله] بسیار رحمت کننده کسانی هستند که بر روی زمین به آرامی راه می‌روند). یعنی: در حالی که متواضع هستند. آنان را برای تواضعشان مدح می‌فرماید.

همچنین پیامبر ﷺ را به تواضع امر می‌نماید و می‌فرماید: ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحجر: ۸۸] (بالهای [مهربانی] ات را متواضعانه [بر مؤمنان بگستران)، و می‌فرماید: ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الشعراء: ۲۱۵] (و بالهای [مهربانیت را متواضعانه [بر کسانی از مؤمنان که از تو تبعیت می‌کنند، بگستران). پیامبر ﷺ به خاطر اخلاقی مدح می‌نماید و می‌فرماید: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القلم: ۴] (و تو دارای اخلاق بزرگی هستی)، این به همراه آن است که تواضع قسمتی

از اخلاق وی می‌بود. زیرا همان طور که روایت شده است او بر روی خر سوار می‌شد و دعوت بردگان را قبول می‌کرد. در نتیجه به ثبت می‌رسد که تواضع از اخلاق نیکو می‌باشد و صالحان این گونه‌اند که تواضع از اخلاق آنها است و بر ما واجب است تا به آنها ﷺ اقتدا کنیم.

برادر مسلمانم! مسلمان راستگو کسی است که آسانگیر... نرم خو... آرام... و خوش رفتار است... و سنگدل و بدخو نمی‌باشد...

اگر مردی را دیدی که خود بزرگ بینی می‌کند، بدان که او از برادران شیطان است... و از جانب الله تعالی مورد غضب قرار گرفته است!

الله تعالی می‌فرماید: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ [النحل: ۲۳] (همانا او طلب تکبر کنندگان را دوست نمی‌دارد).

همچنین می‌فرماید: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ [لقمان: ۱۸] (الله تمامی کسانی که پُرمدعا و فخر فروش باشند

را دوست نمی‌دارد).

ابن عمر رضی الله عنهما مردی را دید که در راه رفتنش پُرمدها بود و ازارش را بلند کرده بود، در همان هنگام گفت:
برای شیطان برادرانی وجود دارد!

ای برادرم بر حذر باش تا از برادران شیطانها نباشی...
کسانی که دارای اخلاق کافران و زورگویان هستند!

کبریا فقط برای الله تعالی به تنهایی است:

برادر مسلمانم! متکبر بودن فقط حق الله تعالی می‌باشد و
برای کسی به غیر از وی تبارک و تعالی جایز نیست...
الله تعالی همان کسی است که در کبریا.. و جبروت.. و
پادشاهی... و مشیت و خواست یکتا است...

الله تعالی می‌فرماید: ﴿وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الجاثیه: ۳۷] (کبریای آسمانها و زمین
فقط برای اوست و او بسیار پُر عزت بسیار باحکمت می‌باشد).

رسول الله ﷺ فرموده است: «يقول الله جل وعلا: الكبرياء ردائي، والعظمة إزاري، فمن نازعني واحداً منهما، ألقيته في النار» (الله جل و علا می فرماید: کبرياء ابای من است و عظمت ازار من می باشد و کسی که در یکی از آن دو با من مخالفت کند او را در آتش جهنم می اندازم). [رواه ابن ماجه - واللفظ له - وابن حبان / صحيح الترغيب للألباني: ۲۸۹۹].

نصر بن محمد سمرقندی گفته است: «... یعنی آن دو از صفات من می باشند، همان گونه که در قرآن آمده است: «العزیز الجبار المتکبر» (بسیار با عزت [و] مسلط [و] متکبر است). آن دو صفتی از صفات الله تعالی هستند، در نتیجه برای بنده ی ضعیف جایز نیست تا متکبر باشد».

چه چیزی در توست که تکبر می ورزی ای انسان؟!
تو ضعیف... و ناتوان هستی... و توانایی آن را نداری که
وقتی ضرری به تو می رسد آن را دفع نمایی [مگر آن که الله

تعالی بخواهد]!

محمد بن علی بن حسین (امام محمد باقر علیه السلام) گفته است: «امر شخصی که پُرمدعای فخر فروش است، عجیب می باشد! کسی که از نطفه خلق شده است سپس به مردار تبدیل می شود، سپس نمی داند که بعد از آن چه بر سر وی خواهد آمد!».

أحنف بن قیس گفته است: «فرزند آدم عجیب است! تکبر می ورزد در حالی که دوبار از مسیر ادرار حرکت می کند!».

بنگریم که چه کسی هستیم؟! قبل از آن که تکبر نماییم...

زیبایی صورتمان ما را فریب ندهد... و همچنین قدرت بدنمان... و همچنین گرافیکیت بودن لباسمان...

یا مظهر الکبر إعجاباً بصورته

انظر خلاق فإن النتن تریب

لو فکر الناس فیما فی بطونهم

ما استشعر الکبر شبان ولا شیب

هل فى ابن آدم مثل الرأس مكرمة
وهو بخمس من الأقدار مضروب
أنف يسيل وأذن ريحها سهك
والعين مرمصة والثغر ملعوب
يا ابن التراب ومأكل التراب غداً
أقصر فإنك مأكل ومشروب

تکبر داخل آتش جهنم می گرداند!

أخى المسلم: عاقبت تکبر! برای کسی که صاحب آن است
چه بد می باشد! برای او بدبختی در دنیا و آخرت حاصل
می شود!

در دنیا: مورد بغض... و خشم قرار می گیرد...

و در آخرت: داخل آتش جهنم می شود!

وقتی عملی انسان را داخل آتش جهنم می‌کند؛ باید آزادوار از آن عمل ترسید... و خود را از آن نجات داد و دور کرد... پیامبر ﷺ فرمود: «ألا أخبركم بأهل الجنة؟» (آیا شما را از اهل بهشت آگاه کنم؟) گفتند: بله.

وی ﷺ فرمود: «كل ضعيف متضعف، لو أقسم على الله لأبره» (هر ضعیف مستضعف می‌باشد و اگر به الله قسم بخورد، الله آن چیزی را که بر آن قسم بخورد را محقق می‌سازد [تا آن بنده‌اش درگسو نشود])، سپس فرمود: «ألا أخبركم بأهل النار؟!» (آیا شما را از اهل آتش جهنم آگاه کنم؟) گفتند: بله. فرمود: «كل عتل، جواظ، مستكبر!» (تمامی کسانی که بدخو، درشتخو و طلب تکبر کننده هستند). [رواه البخاری ومسلم / واللفظ لمسلم].

پس وای بر متکبران! وای بر آنها در روز حسرت خوردن! به بدترین شکل به سوی آتش جهنم حشر می‌شوند! این مجازاتی برای تکبرشان است...

پیامبر ﷺ فرموده است: «یحشر المتکبرون يوم القيامة أمثال الذر! فی صور الرجال، یغشاهم الذل من کل مکان، فیساقون إلى سجن فی جهنم یقال له: بولس! تعلوهم نار الأنیار، یسقون من عصارة أهل النار؛ طينة الخبال!» (متکبران روز قیامت به مانند مورچه محشور می‌شوند! [اما] در شکل مردان، خواری از هر طرف آنان را می‌پوشاند و به زندانی در جهنم برده می‌شوند که به آن «بولس» می‌گویند، با آتشی از آتش‌ها بر او برتری می‌یابند و از عصاره‌ی اهل آتش جهنم به آنها می‌نوشاند؛ خاکی که از چرک بدن دوزخیان است). [رواه الترمذی والنسائی / صحیح الترغیب للألبانی: ۲۹۱۱].

برادر مسلمانم! چه چیزی خطرناکتر از تکبر است؛ زیرا آن صاحب خود را به آتش جهنم وارد می‌کند، حتی اگر به اندازه‌ی کوچکترین مقداری از آن در شخص وجود داشته باشد!

پس چقدر تکبر خطرناک می‌باشد! حتی به کوچکترین

اندازه‌ی آن، صاحب خود را وارد آتش جهنم می‌نماید! و این در حالی است که فرد متکبر، آن را حس نمی‌کند؛ مگر آن که خداشناس باشد... و از عذاب پروردگار تعالی‌ش بترسد...

عبد الله بن عمرو و عبد الله بن عمرو بن العاص رضی الله عنهما در مروه یکدیگر را ملاقات کردند و با یکدیگر سخن گفتند، سپس عبد الله بن عمرو رفت و عبد الله بن عمرو باقی ماند در حالی که گریه می‌کرد! مردی به او گفت: ای ابوعبدالرحمن چه چیزی تو را به گریه انداخته است؟!

گفت: این - یعنی عبد الله بن عمرو - می‌پندارد که از رسول الله صلی الله علیه و آله شنیده است که می‌فرمود: «من كان في قلبه مثقال حبة من خردل من كبر، كبه الله على وجهه في النار!» (کسی که به اندازه‌ی کوچکترین چیز در دلش تکبر وجود داشته باشد، الله او را با صورتش در آتش جهنم می‌اندازد). [رواه أحمد / صحيح الترغيب للألبانی: ۲۹۰۹].

این چنین بود قلبهای صالحان؛ قلبهایی که درباره‌ی الله

تعالی دارای فهم بودند... و از هدایت رسول الله ﷺ بهره برده بودند...

عبد الله بن سلام ﷺ از بازاری گذشت و بر دوش او بسته‌ای از هیزم بود! به او گفته شد: این چیست که حمل می‌کنی در حالی که الله تعالی تو را از آن بی‌نیاز نموده است؟!

گفت: می‌خواهم، تکبر را دفع کنم! از رسول الله ﷺ شنیدم که می‌فرمود: «لا یدخل الجنة من فی قلبه خردلة من کبر!» (داخل بهشت نمی‌شود، کسی که به اندازه‌ی کوچکترین چیز در قلبش تکبر باشد). [رواه الحاکم والطبرانی / صحیح الترغیب للآلبانی: ۲۹۱۰].

الله تعالی از آن پاکانی که از اصحاب رسول الله ﷺ بودند، راضی شد.. ستارگانی به مانند مروارید... و هدایت یافتگانی گذرنده...

راهی برای آن که از متکبران نباشی!

برادر مسلمانم! همانا دانستی که عاقبت متکبران چه می‌شود... و مجازات آنها در روز قیامت چه می‌باشد...

ولی به من بگو: آیا خودت را شناخته‌ای تا بدانی در قلیت ذره‌ای تکبر وجود دارد یا خیر؟!

* دائماً به یاد بیاور که تکبر از اخلاق شرّ می‌باشد... و عاقبت بدی دارد!

* به یاد بیاور که بیزاری از آن، دلیلی بر رستگاری است... و سبب داخل شدن به بهشت می‌شود...

رسول الله ﷺ فرموده است: «من مات وهو برىء من الكبر، والغُلُول، والدَّيْنِ، دخل الجنة» (کسی که بمیرد و از تکبر، خیانت پنهانی و دین داشتن بر کسی، پاک باشد، داخل بهشت می‌شود). [رواه الترمذی وغیره / صحیح الترغیب للألبانی: ۲۸۹۲].

* به یاد بیاور که تکبر داخل آتش جهنم می‌کند، حتی اگر

به اندازه‌ی کوچکترین چیز در قلب وجود داشته باشد!

* به یاد بیاور که زیاد سجده نمودن به الله تعالی، داروی تکبر می‌باشد...

حسن بصری گفته است: «من خصف نعلیه، ورقع ثوبه، وعفر وجهه لله عز وجل - فقد برئ من الکبر» (کسی که دمپایی‌اش را بدوزد و لباسش را وصله کند و صورتش را برای الله ﷻ بر زمین بگذارد، همانا از تکبر پاک است).

* به یاد بیاور که تواضع بهترین نوش‌دارو برای بیماری تکبر است... پس تواضع داشته باشیم... و از تکبر برحذر باشیم...

از جبیر بن مطعم رضی الله عنه آمده است که گفت: همانا سوار خر شده‌ام و عبا پوشیده‌ام و از گوسفند شیر دوشیده‌ام، زیرا رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده است: «من فعل هذا، فلیس فیه من الکبر شیء» (کسی که این کارها را انجام دهد در او ذره‌ای از تکبر وجود ندارد). [رواه الترمذی والحاکم؛ صحیح الترمذی للألبانی:

[۲۰۰۱].

* با یاد بیاور ای متکبر! نزد مردم مورد بغض قرار گرفته- ای... و نزد آنها حقیر می‌باشی! و بر عکس آن، شخص متواضع می‌باشد؛ مردم او را دوست دارند... و در نزد آنها بالا منزلت است.

یکی از حکیمان گفته است: «میوه‌ی قناعت راحتی است و میوه‌ی تواضع محبت».

ای برادر مسلمانم! [این اعمال باعث می‌شود] تا از متکبران نباشی؛ رازهایی را به تو گفتم که توسط آنها خطر تکبر فهمیده می‌شود و همچنین آنان راهی برای علاج آن می‌باشند... پس آنها را درک کن و از غافلان مباش...

کرامتی وجود ندارد مگر با تقوا

ای برادر مسلمانم! شخص متکبر فقط غرور دارد و بر مخلوقات فخر می‌فروشد؛ این به واسطه‌ی آنچه از فضیلت

است که در خودش می‌یابد؛ گاهی به نسب، گاهی حسب،
گاهی به مال و گاهی به جاه...

و جاهل فراموش می‌کند که این مسائل حقیقتاً برای فضیلت
معیار نمی‌باشد، و منزلت او همان است که ادعای آن را دارد!
الله تعالی برای مخلوقاتش ترازویی عادلانه قرار داده است
که اهل فضیلت را با آن، می‌سنجد... کسی که کفه‌ی ترازوی او
سنگین باشد؛ دارای فضیلت است... و کسی که کفه‌ی ترازوی
او سبک باشد؛ فضیلتی برای او نخواهد بود!

آیا می‌دانید این ترازو چیست؟!

آن همان تقوا و ترس از الله تعالی می‌باشد و هر چه بهره‌ی
انسان از تقوا بیشتر باشد؛ بهره‌ی او در فضیلت نیز بیشتر
است...

ابن عباس رضی الله عنهما گفته است: «مردی به مردی می -
گوید: من از تو گرمی‌تر هستم و کسی از کسی گرمی‌تر نمی -
باشد، مگر به تقوا، الله تعالی می‌فرماید: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

أَتَقَاكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۳] (گرامی ترین شما نزد الله با تقواترین شما است)».

هیچ یک از بندگان را حقیر نبینیم؛ زیرا نمی دانیم کدام یک از ما دارای منزلت بالاتری می باشد؛ البته تا زمانی که فردای [قیامت] در پیشگاه الله تعالی حاضر شویم؟!

برادر مسلمانم! تو را بر حذر می دارم که با مردم بر اساس نسب ها و حسب های آنها برخورد کنی؛ کسی که تو را خلق کرده است و به تو نسب داده است، همان کسی است که آنها را آفریده است و قادر است که تو را به جای آنها قرار دهد...

این را بفهمیم... و به آن لبیک گوئیم... با زکات... و با شناخت به حقیقت فضیلت ها [عمل نماییم]... مانند آن شخص متکبر نباشیم... کسی که سراب را آب می بیند!

دائماً الله تعالی را شکر و ستایش می نماییم و صلوات و سلام بر پیامبر محمد و بر آل و اصحابش و تابعین.